

ת"פ 54783/11/19 - מדינת ישראל נגד עידן אביבי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54783-11-19 מדינת ישראל נ' אביבי
ת"פ 30983-05-20
ת"פ 26739-12-20
ת"פ 47936-07-21

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד מאיר לוברבאום
תביעות ירושלים

נגד הנאשם עידן אביבי
ע"י ב"כ עוה"ד ארז בר-צבי ועוה"ד דוד ברהום

החלטה

1. ביום 25.7.2022 גזרתי את דינו של הנאשם בתיקים שבכותרת למאסר בן 16 חודשים ולענישה נלווית נוספת. לבקשת הסניגורים, עיכבתי את ביצוע רכיב עונש המאסר, והותרתי את התנאים המגבילים על כנם עד להכרעה בערעור ככל שיוגש.

2. ביום 27.7.2022 הגישו הסניגורים בקשה לנכות מימי מאסרו של הנאשם את ימי מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בין היתר היפנו להנחיית פרקליט המדינה מס' 9.7 "כללים לגבי ניכוי ימי מעצר מאחורי סורג ובריח/מעצר בית/מעצר בפיקוח אלקטרוני/תקופה שהייה של קטין במעון נעול/תקופת אשפוז או הסתכלות בכפייה - מעונש מאסר שהוטל על נאשם" (ההנחיה) ולפרקטיקה הנוהגת בעניין זה. המאשימה מצדה מתנגדת לבקשה וטוענת, כי על פי הפסיקה הנוהגת, אין מקום לנכות ימי מעצר בפיקוח אלקטרוני מתקופת המאסר.

דין והכרעה

3. ההנחיה אליה היפנו הסניגורים מפנה לתקנות סדר הדין הפלילי ולפסיקה הנוהגת, מהן עולה הכלל בדבר ניכוי ימי מעצר ממש מתקופת מאסרו של נדון, למעט במקרים חריגים, על מנת להימנע מתוצאה של כפל ענישה, וכן נוכח הטעם הידוע, כי מעצר אינו מהווה מקדמה על חשבון העונש. אלא שכלל זה אינו חל בכל הנוגע לימי מעצר בית או מעצר בפיקוח אלקטרוני. ההנחיה מפנה לע"פ 7768/15 פלוני נ' מ"י (מיום 20.4.2016), ואני מוצא מקום להפנות לע"פ 5686/19 רפאלוב נ' מ"י (מיום 20.6.2021) שם נאמר בפסקה 45: "אמנם, הלכה היא כי אין לראות בימי מעצר בפיקוח אלקטרוני כשווים לימי מעצר מאחורי סורג ובריח, ואין לנכותם מתקופת המאסר... ואולם יש להתחשב במשך התקופה בה שהה נאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני לקולא, במסגרת גזירת הדין".

4. זאת ועוד, הסניגורים היפנו למקרה שנדון לפני חברי סגן הנשיא, כב' השופט מינטקביץ', שבו בוצע ניכוי בהסכמת הצדדים. אלא שבעניינו לא הוצגה הסכמה כזו, ובוודאי שלא ניתן לאלץ את המאשימה להסכים לפעולה שהיא בגדר "לפנים משורת הדין", כעולה מן ההנחיה עצמה.

5. הסניגורים טוענים למעשה כי לא נלקחה בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני וכי יש לתת לה ביטוי מוחשי בגזר הדין. אלא שדין הטענה להידחות.

6. בניגוד לאמור בהודעת הסניגורים, בגזר הדין תחת הכותרת "מהלך הדברים" פירטתי באופן מלא את השתלשלות האירועים בתיק, ואת תקופות מעצרו (ממש) ומעצרו בפיקוח אלקטרוני של הנאשם, וכן את התקופות בהן שוחרר ללא פיקוח. בפרק "נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה" עמדתי על נסיבותיו של הנאשם, ואף ציינתי בתחילה, כי רק בשנה האחרונה בה שוחרר הנאשם בתנאים, לא הפר אותם וטופל על-ידי שירות המבחן. בהמשך תיארתי את התנהלותו של הנאשם, ועל תיאור זה לא אחזור.

7. מהאמור לעיל עולה, כי התייחסתי לכלל נסיבותיו של הנאשם, לרבות מעצרו ממש ומעצרו בפיקוח אלקטרוני, ובסופו של יום לא אימצתי את גישת הסניגורים ובחרתי להטיל עליו מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ממש, באופן המשקלל לטעמי את השיקולים השונים והעובדות השונות שעמדו לנגד עיניי, לרבות תקופת המעצר בפיקוח האלקטרוני. נוכח הפירוט האמור, לא סברתי שעמדתי טעונה הבהרה ולא מצאתי לשנות ממנה. לפיכך, התוצאה העונשית תיוותר על כנה.

נא לשלוח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ב, 10 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.